

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 19 de gener del 1937

nº 12

CONFERENCIA DE JOSEP CALVET DES DE LA NOSTRA EMISSORA

E. R. C. 1

El treball al camp i el seu producte.

Fa pocs dies que des de l'Emissora E.R.C.1, d'Esquerra Republicana de Catalunya, el Conseller d'Agricultura del Consell de la Generalitat va donar una interessant conferència, que ens plau reproduir a continuació.

"Per tal que la Revolució sigui viable i els seus resultats es consolidin i siguin indestructibles, cal que penetri al camp. No solament d'una manera formal, amb l'aplicació d'algunes mesures revolucionàries, sinó d'una manera íntima: cal que guanyi l'esperit dels pagesos.

Una visió superficial de les lluites social ens presenta els obrers de la ciutat com a factors directius de les revolucions. És cert, que en general, els moviments revolucionaris es realitzen a iniciativa dels obrers industrials, però també és cert que cap revolució no pot consolidar-se si no compta amb l'adhesió dels camperols. El pagès, per raons d'ambient, assimila les transformacions més lentament que els obrers de la ciutat; és més conservador, però, justament perquè és més conservador és un factor definitiu per a la consolidació de la Revolució. Quan el pagès sentirà la Revolució com a cosa seva, defensarà les seves conquestes amb tota l'energia que posa per a la defensa de les coses pròpies; les defensarà, fins i tot, amb la seva sang.

La Unió de Rabassaires, que té al Govern de Catalunya la Conselleria d'Agricultura, s'ha fixat la norma d'anar adaptant la Revolució al camp, d'acord sempre amb el ritme d'assimilació de la pagesia, cercant sempre el moment psicològic, i és gràcies a la seva tasca persistent i metòdica que avui pot afirmar-se que els pagesos estan identificats amb la Revolució, malgrat totes les incomprendions i les confusions que s'han produït, sobre tot a les primeres setmanes, i de les quals els camperols tants perjudicis han patit.

La Conselleria d'Agricultura ha considerat que abans de satisfer les reivindicacions i els drets dels pagesos calia que aquests satisfessin llurs deures amb la Revolució. Per això s'ha ocupat de l'estructuració de les activitats econòmiques dels pagesos amb preferència a les seves aspiracions de caràcter social. Aquelles activitats econòmiques comportaven els deures de la pagesia amb la Revolució, ja que d'elles depenia la solució del problema dels proveïments. L'alimentació dels ciutadans està basada, en un

noranta per cent, en productes agrícoles i la Conselleria d'Agricultura va creure que era obligació seva possibilitar que la producció agrícola catalana fes via cap als mercats consumidors en les condicions més racionals i econòmiques possibles al mateix temps que significués la retribució justa que els pagesos tenen dret a esperar que la Revolució doni al seu treball. Aquest va ésser el mòbil principal del decret de sindicació obligatòria que avui dona ja els seus fruits, i que permet, en casos determinats, que els productes agrícoles puguin ésser venuts directament al consumidor amb una rebaixa considerable dels preus, gràcies a l'eliminació d'intermediaris paràsits.

Una altra de les preocupacions de la Conselleria d'Agricultura, imposada per les necessitats del moment, ha estat l'increment de la producció, fent millorar els procediments de conreu i per mitjà de campanyes estimulants. Calia, en primer lloc, assegurar i controlar els elements de producció per tal d'evitar que no fossin destinats a usos diferents als de la seva funció reproductora com pretenia fer gent poc escrupulosa especulant amb l'escassetat de productes determinats. El decret de 27 d'octubre va posar tots els elements de producció sota el control directe de la Conselleria d'Agricultura. Aquest control ha donat un resultat absolutament satisfactori, malgrat totes les dificultats, ja que s'han evitat les especulacions i s'han assegurat les necessitats de la producció d'una manera absolutament normal.

Un dels problemes més importants plantejats per les circumstàncies drecades per la Revolució i que calia resoldre d'una manera ràpida era el dels ous. Tothom sap que cada any, fins el 19 de juliol, ens arribaven milions d'ous de Turquia, de Polònia, de Sudamèrica, de Bèlgica, d'Holanda i de Dinamarca. Ens n'arribaven, també, de Galícia, de Llevant i de les Balears. Totes les importacions es van estroncar el 19 de juliol: Galícia i les Balears havien caigut a poder dels rebels; Llevant havia de satisfer les necessitats dels mercats consumidors del Centre de la península; a l'estranger no es podia comprar per raons ben conegudes. Catalunya no podia comptar sinó amb la seva producció, que era, abans del 19 de juliol, d'uns 280 milions d'ous. No arribava a la meitat del consum, el qual era d'uns 600 milions. El problema va quedar agreujat perquè en poques setmanes el 40 per cent de la població avícola de Catalunya va ésser destruïda. Els primers dies per les requisites incontrolades. Després per requisites controlades, fetes amb la bona intenció d'atendre necessitats d'Hospitals i Asils, però que contribuïren a la destrucció d'ous. Més tard, moltes pageses, enllemnides pels preus alts a què hom els paga l'aviram, s'han donat pressa a vendre's les gallines, i així és com, entre requisites i venudes, n'han desaparegut un milió i mig. Ens en queden dos milions, menys de la tercera part de les que es necessiten per a satisfer el consum. Cal anar al repoblament dels nostres galliners i millorar la qualitat de l'aviram, no ja per a tornar a la situació anterior al 19 de juliol, que deixaria subsistent el problema, sinó per a satisfer d'una manera total les necessitats del mercat consumidor. Això no és una cosa fàcil: és una tasca de temps. La Conselleria d'Agricultura s'ha traçat un pla per a donar la batalla de l'ou, un pla triennal que permetrà que l'any 1940 Catalunya hagi augmentat el seu consum d'ous i que aquest consum sigui satisfet per la producció del país. L'inici de la batalla de l'ou es farà amb una propaganda intensa dels procediments de cria i alimentació i de la substitució de la gallina del país per les raçades; amb el repartiment de galls seleccionats; amb l'escampament de pollets seleccionats per mediació dels Sindicats agrícoles

facilitant els mitjans econòmics per a criar aquests pollets seleccionats. La batalla de l'ou s'iniciarà ràpidament.

Un altre problema que ha requerit l'atenció de la Conselleria d'Agricultura ha estat l'assegurament als pagesos de Catalunya de la llavor de patata en quantitat suficient i en condicions econòmiques millor que mai. Això s'ha aconseguit, malgrat les dificultats que ha calgut superar. No solament ha quedat assegurat el proveïment futur del nostre mercat consumidor, sinó que també ha quedat assegurada l'exportació als mercats europeus consumidors de la nostra patata, la qual cosa significa per a Catalunya un ingrés important de milions de pessetes.

En l'ordre social la Conselleria d'Agricultura, abans d'entrar en una regulació definitiva, ha volgut arribar a un acord previ entre les organitzacions interessades i ha esgotat tots els recursos perquè aquest acord fou possible. Si bé no s'ha pogut realitzar sobre el paper, avui, la Conselleria d'Agricultura pot dir que gràcies al seu contacte amb les organitzacions s'han esvaït al camp català molts recels i s'ha preparat un estat de convivència que possibilitarà la realització d'una sèrie de mesures d'un gran interès que han de donar al camp català una fesomia totalment nova.

El primer pas ha estat l'amul.lació dels contractes, molt ben acollits pels camperols. Tenim en preparació altres mesures més importants encara. Entre elles hi ha el decret regulador de les col.lectivitats agràries, gairebé llest i que segurament serà promulgat la setmana vinent.

La Conselleria d'Agricultura considera que la col.lectivitat agrària és una forma superior a la qual hem de tendir, però creu que no és el moment propici per a forçar els pagesos que preferixen el règim familiar, a abandonar aquest sistema per a llençar-se de sobte a l'assaig de la col.lectivització.

Si això es fés, la població agrícola i el proveïment dels mercats consumidors indígenes en patirien, però la Conselleria d'Agricultura creu que pot, i fins i tot cal aprofitar les finques dels facciosos que havien estat abans treballades a jornal per a assajar la col.lectivització agrícola amb tot l'escalf moral i ajut material que el Govern de la Generalitat està disposat a donar-li. Actualment, la Conselleria d'Agricultura té en preparació un decret d'expropiació de les finques dels facciosos i regularà la possible col.lectivització d'aquestes terres. El problema, amb això, no desapareix del tot, perquè subsistirà, encara, la qüestió de l'assalariat. I aquesta Conselleria considera que no pot perdre el tipus de jornal·ler al camp. S'ha d'anar forçosament a una redistribució de terres per tal que estiguin més bé repartides i els jornal·lers passin a ésser uns treballadors amb els mateixos drets i les mateixes garanties que els altres tipus de camperols. De res no serviria l'emancipació dels parc·ers i arrendataris de l'explotació dels propietaris si ells havien de mantenir una situació de privilegi en perjudici d'uns pobres jornal·lers.

Es sota aquesta trajectòria de Justícia social que encaminen la nostra tasca." -o-o-o-o-o-o-o-o-o-

NOTICIARI DE LA FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTATCentre d'Esquerres Districte Vè (Ferlandina, 36 i 40.

En la Junta general ordinària, que aquest Centre va celebrar el dia 2 del mes que som, va elegir-se el següent Consell Directiu:

President: Joan Pons Garlandi; Vice-President: Lluís Guardia Galan; Secretari: Josep Monreal Casal; Vice-Secretari: Ferran Cuesta Martinez; Tresorer: Antoni Franch Badia; Comptador: Manuel Perez Alvarez; Bibliotecari: Enric Sentis Muntaner; Vocals: Salvador Ripoll Ollé; Josep Mª Escutia Soriano; Miquel Burriesa; Ramon Climent Saez; Antoni Perez Granier; Avelí Aguilera, i Raimond Sansó Mundi.

Foot-Ball al nostre Parc Mòbil

Tenim notícies que elements del Parc Mòbil de la nostra Caserna, impulsats per l'afany d'ajudar a la guerra, i no podent fer-ho actualment en el seu propi element per manca de benzina, han format un equip de foot-ball.

Sembla que les recaptas que s'obtinguin dels partits seràn destinats a profit de diferents organitzacions benèfiques de la reraguarda i per al front.

El partit d'inauguració és probable que sigui contra el primer equip del Vilassar de Mar.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

NOTICIARI DE LA QUARTA COLUMNA MACIÀ-COMPANYNSA la memòria de l'heròic capità ALFRED MOLINO

Aprofitant el trobar-se uns dies amb permís a Barcelona, les centúries 4, 12 i 15 de la nostra Columna Macià-Companyns, després de portar a terme una intensa campanya al front d'Aragó, ahir al matí a les onze féren ofrena d'una original corona, magnific treball amb ferro, a la tomba del cementiri Nou, on descansen les despulles del malaguanyat lluitador capità ALFRED MOLINO LOPEZ.

La concentració va tenir lloc a la Caserna d'Esquerra Republicana, d'on van sortir formades les centúries, representacions del Casal d'Esquerra de la Torrassa, Entitat de la qual era soci Molino, del Centre d'Esquerra Republicana de Poble Sec, de la Falç, etc., milicians voluntaris de la Caserna, una representació de les Oficines de la Columna a Barcelona, del nostre BUTLLETÍ, i altres.

En aquest emocionant acte de simpatia i recordança al caigut Molino i assistiren també la seva muller, la germana i altres familiars.

El nostre benvolgut company Francesc Pareja, íntim amic de Molino, i tinent ajudant del mateix, l'home que no el deixà mai, i que quan la seva mort li clogué les parpelles, fou l'iniciador d'aquest acte.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

